

probauerunt. a) Negant hoc aduersarii, Sociniani, nosque, credunt, pugnantia loqui, si homo simul Deus dicatur. Iphis ergo, rem corroboratam negantibus, non autem nobis opus erat probatione. Conati sunt etiam, quamuis audaci sane negotio, pugnantia probare. Labefactandae itaque tantum nobis eorum rationes erant. Illis enim propulsis, homo quoque Deus esse poterat. Multum ergo et nobismet ipsis et nostris profuturi videbamus, si eas penitus destrueremus.

§. III.

Longiores hoc loco sumus, quam necesse est. Quis enim est, cui non trita atque perspicua sint, quae pluribus verbis a Logicis commemorantur, tutius rerum bonarum defensores ire, si, onere probandi, negantibus relicto, illorum argumenta a nobis euerterentur, quam si nos ipsi negantium, id est, probandi munere fungeremur. Nam uti semper facilius est, falsa prostertere, quam vera inuenire: sic nullum tam laudabile religionis mysterium est, cui, si permutata sunt tali modo officia, non nati quoque inimici quidam fuerint. Quibus incommodis ii premi praesertim solent, qui, quod exemplis queat doceri, nisi res plena odii esset,

B 2

esset,

a) Inter bonos illos ad optimos hic tantum voluit prouocare. Quapropter vide 1) Magnifici Praesidis Einleitung in die dogmatische Gottesgelahrheit, 4. Cap. §. XVI. XIX. Eiusdemque Einleitung in die polemische Gottesgelahrheit,

II. Buch 4. Cap. §. X. 2) ABRAH. CALOVII scripta Anti-Sociniana: 3) IO. ADAM. SCHERZERI Collegium Anti-Socinianum: 4) PHILIPPI IACOBI SPENERI Vertheidigung des Zeugnisses von der ewigen Gottheit Christi.